

1552**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 15 czerwca 2004 r.

w sprawie służby wojskowej żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych

Na podstawie art. 22 ust. 7 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) instytucje cywilne, w których żołnierze zawodowi mogą pełnić zawodową służbę wojskową;
- 2) szczegółowy tryb postępowania przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwoływania ze stanowisk;
- 3) sposób wykonywania przez Ministra Obrony Narodowej nadzoru w zakresie pełnienia czynnej służby wojskowej nad żołnierzami zawodowymi pełniącymi służbę w instytucjach cywilnych;
- 4) szczegółowe warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych oraz przełożonych uprawnionych do sporządzania opinii.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

§ 3. Wykaz instytucji cywilnych, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Zgodę na wyznaczenie do pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku służbowym w instytucji cywilnej, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy, żołnierz zawodowy wyraża w formie pisemnego oświadczenia zawierającego nazwę instytucji cywilnej i stanowiska służbowego, na którym ma pełnić służbę.

§ 5. 1. W celu utworzenia w instytucji cywilnej stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych kierownik instytucji cywilnej występuje z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej.

2. Wniosek powinien zawierać nazwę instytucji cywilnej (nazwę tworzonej komórki organizacyjnej) oraz nazwę i liczbę stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych, a także opis tych stanowisk i wymagania kwalifikacyjne do ich zajmowania oraz zakres zadań wykonywanych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa na danych stanowiskach służbowych.

3. Kierownicy instytucji cywilnych mogą wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają limit zatrudnienia pozwalający na utworzenie stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych oraz posiadają środki na przysługujące żołnierzowi uposażenie i inne należności pieniężne.

§ 6. Minister Obrony Narodowej może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 5 ust. 1, jeżeli na wskazanych stanowiskach służbowych nie będą wykonywane szczególne zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa.

§ 7. 1. Po uwzględnieniu wniosku, o którym mowa w § 5 ust. 1, Minister Obrony Narodowej:

- 1) ustala — do celów związanych z pełnieniem zawodowej służby wojskowej oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych na stanowiskach służbowych określonych we wniosku — stopnie etatowe, do których zaszeregowuje te stanowiska, stosownie do równorzędnych lub odpowiednich stanowisk służbowych występujących w etatach komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, zwanych dalej „jednostkami organizacyjnymi Sił Zbrojnych”, oraz grupy uposażenia;

- 2) przedstawia kierownikowi instytucji cywilnej imienne propozycje obsady stanowisk służbowych określonych we wniosku, po uprzednim uzyskaniu od tych żołnierzy zawodowych oświadczeń, o których mowa w § 4.

2. Imienne propozycje obsady stanowisk służbowych określonych we wniosku, o którym mowa w § 5 ust. 1, może przedstawić Ministrowi Obrony Narodowej również kierownik instytucji cywilnej.

3. Po uzgodnieniu obsady stanowisk służbowych między Ministrem Obrony Narodowej a kierownikiem instytucji cywilnej, Minister Obrony Narodowej zwalnia wytypowanych żołnierzy zawodowych z zajmowanych stanowisk służbowych i kieruje ich do instytucji cywilnej w celu wyznaczenia na stanowiska służbowe.

4. Kierownik instytucji cywilnej wyznacza żołnierza zawodowego na uzgodnione stanowisko służbowe oraz zawiadamia Ministra Obrony Narodowej o dokonanym wyznaczeniu w formie przewidzianej dla tego

stanowiska, określając datę objęcia stanowiska służbowego przez żołnierza zawodowego.

5. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 4, stwierdza dla celów ewidencyjnych w rozkazie dziennym datę objęcia przez żołnierza zawodowego stanowiska służbowego w instytucji cywilnej.

§ 8. 1. Kierownik instytucji cywilnej może wyznaczać żołnierzy zawodowych na inne stanowiska służbowe przeznaczone dla żołnierzy zawodowych, w formie określonej w art. 22 ust. 3 ustawy, po złożeniu przez nich oświadczeń, o których mowa w § 4, i uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, kierownik instytucji cywilnej zawiadamia Ministra Obrony Narodowej o dokonany wyznaczeniu, określając datę objęcia stanowiska służbowego przez żołnierza zawodowego oraz dołączając oświadczenie żołnierza zawodowego, o którym mowa w § 4.

3. Przepis § 7 ust. 5 stosuje się odpowiednio.

§ 9. 1. Kierownik instytucji cywilnej w przypadkach:

- 1) reorganizacji instytucji cywilnej powodującej zmniejszenie liczby stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych,
- 2) likwidacji stanowiska służbowego, które żołnierz zawodowy zajmował,
- 3) orzeczenia przez wojskową komisję lekarską niezdolności żołnierza zawodowego do pełnienia zawodowej służby wojskowej na zajmowanym stanowisku służbowym

— o ile nie może dokonać wyznaczenia żołnierza zawodowego na inne stanowisko służbowe w trybie § 8, kieruje żołnierza zawodowego do Ministra Obrony Narodowej.

2. W sytuacjach określonych w ust. 1, w odniesieniu do żołnierza zawodowego pełniącego służbę wojskową na stanowisku służbowym sędziego sądu wojskowego, kierownik instytucji cywilnej wyznacza tego żołnierza, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, na inne stanowisko służbowe sędziego sądu wojskowego w Departamencie Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. O zamiarze skierowania, o którym mowa w ust. 1, kierownik instytucji cywilnej zawiadamia Ministra Obrony Narodowej i żołnierza zawodowego co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem, z wyjątkiem ust. 1 pkt 3, kiedy skierowanie następuje niezwłocznie.

4. Trzymiesięczny termin, o którym mowa w ust. 3 i § 11 ust. 2 i 3, może być skrócony za pisemną zgodą Ministra Obrony Narodowej, kierownika instytucji cywilnej i zainteresowanego żołnierza zawodowego.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, z wnioskiem o dokonanie wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej występuje dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr, gdy brak jest możliwości wyznaczenia żołnierza zawodowego na inne stanowisko odpowiadające jego kwalifikacjom zawodowym.

§ 10. 1. W przypadkach określonych w art. 112 pkt 1, 2 i 4 ustawy, kierownik instytucji cywilnej może skierować żołnierza zawodowego do Ministra Obrony Narodowej.

2. Przepisy § 9 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 11. 1. Minister Obrony Narodowej odwołuje niezwłocznie żołnierza zawodowego z pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku służbowym w instytucji cywilnej, w przypadkach określonych w art. 111 pkt 1—6 i 11—16 ustawy.

2. Minister Obrony Narodowej z uwagi na uzasadnione potrzeby Sił Zbrojnych może odwołać żołnierza zawodowego z pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku służbowym w instytucji cywilnej, zawiadamiając o tym kierownika instytucji cywilnej i żołnierza, co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

3. Minister Obrony Narodowej odwołuje żołnierza zawodowego z pełnienia zawodowej służby wojskowej na stanowisku służbowym w instytucji cywilnej, na jego wniosek, nawet bez zgody kierownika instytucji cywilnej. Odwołanie następuje z upływem trzech miesięcy od ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym żołnierz zawodowy złożył wniosek, a jeżeli wniosek wiąże się z wypowiedzeniem stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej przez żołnierza, odwołanie następuje z dniem upływu okresu wypowiedzenia. Bieg tego okresu liczy się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zawiadomienie wpłynęło do instytucji cywilnej, w której żołnierz zawodowy pełni zawodową służbę wojskową.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na stanowisku sędziego sądu wojskowego w Departamencie Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 12. 1. Minister Obrony Narodowej sprawuje nadzór w zakresie pełnienia czynnej służby wojskowej nad żołnierzami zawodowymi pełniącymi zawodową

służbę wojskową w instytucji cywilnej w odniesieniu do:

- 1) sędziów sądów wojskowych powołanych na stanowiska służbowe w Departamencie Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości;
- 2) wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, zaszeregowanych do etatowych stopni generała brygady (kontradmiranta) i wyższych.

2. Minister Obrony Narodowej realizuje nadzór przez dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr w odniesieniu do pozostałych żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych.

3. Do realizacji nadzoru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 stycznia 2002 r. w sprawie sposobu wykonywania nadzoru w zakresie czynnej służby wojskowej żołnierzy pełniących służbę w sądach wojskowych (Dz. U. Nr 15, poz. 143).

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają uprawnień przeznaczonych służbowych, którym żołnierz zawodowy podlega w instytucji cywilnej z tytułu zajmowania w niej stanowiska służbowego.

5. Kierownik instytucji cywilnej, w przypadku gdy w instytucji tej pełni zawodową służbę wojskową co najmniej dwóch żołnierzy zawodowych, może przekazać swoje uprawnienia dowódcy jednostki wojskowej, wynikające z art. 7 ust. 2 ustawy, żołnierzowi, który zajmuje w instytucji cywilnej najwyższe stanowisko.

§ 13. 1. Nadzór, o którym mowa w § 12 ust. 1—3, obejmuje zagadnienia związane w szczególności z:

- 1) wyszkoleniem wojskowym;
- 2) szkoleniem fizycznym i działalnością sportową;
- 3) przestrzeganiem przepisów ubiorczych;
- 4) przestrzeganiem dyscypliny etatowej;
- 5) działalnością społeczno-wychowawczą;
- 6) działalnością kadrową;
- 7) bezpieczeństwem i higieną służby;
- 8) działalnością mobilizacyjno-uzupełnieniową oraz przygotowaniem do wykonywania zadań na stanowiskach służbowych w czasie wojny.

2. Nadzór wykonuje się w szczególności przez:

- 1) inspekcje — obejmujące kontrolę zagadnień, o których mowa w ust. 1, przeprowadzane co najmniej raz w okresie trzyletnim;

2) kontrole problemowe — przeprowadzane doraźnie i obejmujące wybraną problematykę.

3. Dyrektor departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego w sprawach kadr informuje instytucje cywilne, w których żołnierzy zawodowych wyznacza się na stanowiska służbowe, o wysokości przysługujących im uposażeń i dodatkowego uposażenia rocznego oraz o przydzieleniu tych żołnierzy na zaopatrzenie logistyczne do jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych.

§ 14. 1. Żołnierze zawodowi pełniący zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych podlegają opiniowaniu służbowemu na zasadach określonych w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

2. Żołnierze zawodowi podlegają opiniowaniu okresowemu co trzy lata, bez określania prognoz, lub jeżeli okres pełnienia służby jest krótszy niż trzy lata, żołnierze podlegają opiniowaniu okresowemu w związku z zakończeniem służby na danym stanowisku służbowym.

§ 15. Zasady wyznaczania żołnierzy zawodowych będących sędziami sądów wojskowych na stanowiska służbowe w Departamencie Sądów Wojskowych Ministerstwa Sprawiedliwości i odwoływania ich z tych stanowisk reguluje ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753, z późn. zm.¹⁾).

§ 16. Żołnierze zawodowi, którzy w dniu wejścia w życie rozporządzenia pełnią zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie służby wojskowej oraz uposażenia żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych poza resortem obrony narodowej (Dz. U. Nr 130, poz. 846, z 1998 r. Nr 127, poz. 841, z 1999 r. Nr 110, poz. 1258 oraz z 2001 r. Nr 50, poz. 515), pozostają nadal na zajmowanych stanowiskach i pełnią dalszą służbę na zasadach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.²⁾

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 228, poz. 2256.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 października 1997 r. w sprawie służby wojskowej oraz uposażenia żołnierzy zawodowych wyznaczonych na stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych poza resortem obrony narodowej (Dz. U. Nr 130, poz. 846, z 1998 r. Nr 127, poz. 841, z 1999 r. Nr 110, poz. 1258 oraz z 2001 r. Nr 50, poz. 515), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2004 r. (poz. 1552)

WYKAZ INSTYTUCJI CYWILNYCH I PODMIOTÓW REALIZUJĄCYCH SZCZEGÓLNE ZADANIA NA RZECZ OBRONNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA, W KTÓRYCH ŻOŁNIERZE ZAWODOWI MOGĄ PEŁNIĆ ZAWODOWĄ SŁUŻBĘ WOJSKOWĄ

1. Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu
2. Ministerstwo Finansów
3. Ministerstwo Gospodarki i Pracy
4. Ministerstwo Infrastruktury
5. Ministerstwo Kultury
6. Ministerstwo Nauki i Informatyzacji
7. Ministerstwo Polityki Społecznej
8. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
9. Ministerstwo Skarbu Państwa
10. Ministerstwo Sprawiedliwości
11. Ministerstwo Spraw Zagranicznych
12. Ministerstwo Środowiska
13. Ministerstwo Zdrowia
14. Rządowe Centrum Studiów Strategicznych
15. Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych
16. Urząd Komitetu Integracji Europejskiej
17. Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty
18. Akademia Bydgoska w Bydgoszczy
19. Akademia Morska w Gdyni
20. Akademia Morska w Szczecinie
21. Akademia Medyczna w Białymstoku
22. Akademia Medyczna w Katowicach
23. Akademia Medyczna w Lublinie
24. Akademia Medyczna w Poznaniu
25. Akademia Medyczna w Szczecinie
26. Akademia Medyczna w Warszawie
27. Akademia Pedagogiczna w Krakowie
28. Biuro Spraw Obronnych Żegluga Urzędu Morskiego w Gdyni
29. Biuro Spraw Obronnych Żegluga Urzędu Morskiego w Szczecinie
30. Centrum Techniki Morskiej
31. Centralny Zarząd Służby Więziennej — Zakład Karny w Płotach
32. Dyrekcja Generalna Dróg Krajowych i Autostrad
33. Główny Urząd Geodezji i Kartografii
34. Główny Urząd Miar
35. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego
36. Główny Urząd Statystyczny
37. Liga Obrony Kraju
38. Narodowy Fundusz Zdrowia
39. Polska Akademia Nauk
40. Polski Komitet Normalizacyjny
41. Polskie Koleje Państwowe S.A. — Centrala
42. Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze” — Agencja Ruchu Lotniczego
43. Agencja Mienia Wojskowego
44. Państwowa Agencja Atomistyki
45. Wojskowa Agencja Mieszkaniowa
46. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie
47. Uniwersytet Medyczny w Łodzi
48. Urząd Lotnictwa Cywilnego

1553

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 czerwca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków i niepodatkowych należności budżetowych przez organy podatkowe podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 29 października 2003 r. w sprawie zasad rachunkowości i planu kont dla prowadzenia ewidencji podatków

i niepodatkowych należności budżetowych przez organy podatkowe podległe ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych (Dz. U. Nr 187, poz. 1827) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 1 dodaje się pkt 15—17 w brzmieniu:
„15) ustawa zmieniająca — ustawę z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw (Dz. U. Nr 188, poz. 1840 oraz z 2004 r. Nr 123, poz. 1291);
16) SSE — specjalną strefę ekonomiczną, o której mowa w ustawie z dnia 20 października

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 166, poz. 1611 i Nr 189, poz. 1851 oraz z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 93, poz. 890, Nr 121, poz. 1264 i Nr 123, poz. 1291.